

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07303.

FOUNDED 1898

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Уявна Небезпека

Перемога франкомовних сепаратистів у недавніх виборах Квебеку викликала різні голоси і коментарі також по цей бік річки св. Лаврентія, в 3'єднаних Штатах Америки. На окрему увагу в цій оркестрі американських коментарів заслуговує редакційна стаття "Двомовна небезпека", надрукована в "Нью Йорк Таймсі" з 22-го листопада, бо вона своїми висновками про що "двомовну небезпеку" піддає сумніву, щоб повернути взад коло американської історії від теперішньої концепції етнічно-культурної мозаїки до колишньої, "перетоплюючого глечика". Правда, в коментарі "Н. Й. Таймсу" мова тільки про еспаномовних громадян, але висновки посередньо затркують також і всі інші етнічні групи.

Очевидно, що коментар "Н. Й. Таймсу" здає собі справу з великої різниці між франкомовними громадянами Квебеку та інакшомовними етнічними групами в 3'єднаних Штатах. Він також свідомий того, що квебекські французи перемогли у виборах не своїм "сепаратизмом", але переважно економічними аргументами, але тим не менше робить висновок власне відносно "двомовної загрози". В коментарі дослідно сказано: "Було б смішним викривленням піддавати сумніву, що 3'єднаним Штатам загрожують будь-які політичні сепаратизм в результаті можливого поширення заселених еспаномовними громадянами обшарів. Але не буде перебільшенням пересторога, що теперішня заохота закріплює такі території перманентно з помилковим міркуванням, що вони є виявом позитивного плюралізму, вказує шлях до культурної, економічної і політичної подільності..."

Свою пересторогу базує коментар "Н. Й. Таймсу" на прикладах метрополітального Нью Йорку, де еспанську мову використовує власне для такої "подільності", а не для тієї цілі, для якої обстоє двомовність в школах "Н. Й. Таймсу", себто для того, щоб не-англомовні школярі при допомозі своєї рідної мови могли швидше вивчити англійську мову та швидше інтегруватись в американський англословний світ. Газета на закінчення додає, що це також в найкращому інтересі не-англомовних громадян.

Висновки "Н. Й. Таймсу" з перемоги сепаратистів у Квебеку не мають дієвої підстави, щоб натякати навіть тільки на можливість подібної "загрози" для Америки. Але в тій уявній загрозі криється дійсна загроза сповільнення згаданої "Н. Й. Таймсом" теперішньої заохоти до етнічності, до плекання своєї рідної мови і культури та збагачування ними загально-американської скарбниці, збагачування тієї єдиної в світі справжньої расово-культурної мозаїки, що нею була, є і повинна залишитись Америка, національним мотом якої є: "з мною багато одне".

Демократизація Еспанії

Минулого тижня Еспанія зробила ще один крок в напрямі демократизації: дотеперішній парламент, призначений як диктатор Франсиском Франком, подавляючою більшістю голосів схвалив резолюцію, яка передбачає загальні парламентарні вибори, які мають відбутись наступного року, і тим самим дотеперішній парламент проголосував свою самознищення.

Хоча ця резолюція має ще затвердити населення Еспанії в референдумі, який правдоподібно відбудеться в кінці грудня цього року, то саме рішення дотеперішнього парламенту треба вважати великою перемогою короля Хуана Карлоса та його прем'єра Адольфа Суареза, які ведуть кампанію поступової ліквідації залишків диктаторської системи генералісимуса Франка. Заплановані парламентарні вибори будуть першими виборами в Еспанії від 1936-го року і представлятимуть собою ще один доказ, що королю Хуан Карлосу дієсно планує повернути Еспанії "справжню свободу", як це він обіцяв, коли перебрив внаслідок владу над тією країною.

Існували побоювання, що пліни Короля не матимуть успіху, бо багато коментаторів думало, що скрайньо-праві елементи все ще мають такий вплив в Еспанії, що не допустять до жадної реальної демократизації політичного і суспільного життя тієї країни. Крім того, помірковані кола Еспанії спершу не довіряли обіцянкам Хуана Карлоса, бо ж сам Франсиско Франко вибрав молодого принца на свого наступника.

Однак показалося, що король Хуан Карлос і призначений ним прем'єр Адольф Суарез такі плінують ступенно знести диктаторську систему, встановлену і залишену Франком. Кілька місяців тому проголошено автономні права для таких національних меншин, як баски, каталонці і галісійці, дозволено формувати деякі політичні партії, тоді, коли раніше була легально тільки "Фаланга", очолювана Франком, а рівнож послаблено контролю над пресою, різними суспільно-громадськими організаціями та установами тощо. Однак, найважливішим кроком до демократизації країни такі будуть парламентарні вибори, заплановані на першу половину наступного року.

Було б ще передчасним твердження, що Еспанія вже в 1977-му році стане "демократичною державою" в повному розумінні цього поняття. Деякі партії правдоподібно остануться ще нелегальними, робітничі спілки ще не матимуть такої свободи діяння, як наприклад в ЗСА, Франції, Великобританії, і можна передбачувати, що поліційні чинники матимуть більш повноваження, ніж поліція в дієсно демократичних державах. Треба пам'ятати, що в Еспанії демократія ніколи не запустіла глибоких коренів, і король Хуан Карлос та прем'єр Суарез мусять ступити обережно, щоб вводити реформи, і в той самий час задержати в країні мир і порядок. Дотеперішні заходи Короля та його прем'єра дають підстави сподіватись, що Еспанія, яка ступила на шлях ступенної демократизації, продовжуватиме йти тим шляхом аж до часу, коли в тій країні не тільки на словах, але в дієсності існуватиме система, базована на "верхівності права та на суверенній волі народу", як це зазначено в резолюції в справі парламентарних виборів.

В День Подяки ТУСМ пригадає американцям долю України

Нью Йорк, Н. Й. — Вночі по полудні. Маніфестація і за сиреди на четвер 24-го листопада, починаючи з півночі. Товариство Української

Студентської Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) організує 24-годинну голодовку на 47 вулиці і 5-й евені біля союської легунової агенції "Аерофлот". В сам День Подяки в четвер, відбудеться маніфестація на тому самому та культурних прав Українців від 2-ої до 4-ої години

ЕВРОПЕЙСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ АБН

Манчестер, Англія. — Вшироко звітувала про перебіг днях від 14-го до 17-го жовтня н.р. відбулася тут Європейська Конференція Антибольшевицького Більшу Народів, яка провадилась формою внутрішніх і відкритих сесій та включала також велике репрезентативне прийняття з мистецькими виступами і масове публічне віче та концерт, в якому взяло участь понад 1.500 українців і людей інших національностей, серед них багато високих англійських достоянств і осіб з політичного, культурного, наукового і мистецького світу.

Крім делегатів поневоєних націй і представників АБН — делегатів з Нью Йорку, Мадриду, Риму, Брюсселя, Мюнхена та інших міст Німеччини, в Конференції взяли участь всі члени Центрального Комітету АБН на чолі з головою Ярославом Стецьком, три делегати з Вашингтону, генеральний секретар Американської Ради за свободу Віліс Едвардс, проф. Девід Ров і голова Ради Американських Справ проф. Роджер Пірсон. У Конференції активно працювали посол британського парламенту з Робінсонів партії Вілліам Вітлок, голова Британської Ліги за Свободу Дон Мартін, леді Бевуд, представник Китайської Національної Республіки та численні представники українських організацій, зокрема молоді, зорганізовані в СУМ-і і студентських товариств, як також багато представників з-поміж поневоєних Москвою народів та репрезентантів понад 70-х громад, зорганізованих у Великій Британії.

Конференція, крім погодження своїх організаційних справ, застановилася над зазначеними питаннями закордонної політики, зокрема тієї, яка тісно пов'язана з політикою визволення України й інших поневоєних народів, зайняла становище до актуальних політичних, релігійних і церковних справ, до подій в Україні, засудила "доктрину Сонненфелда" тощо. Секретаріат Конференції від імені учасників вислав телеграми до президента Форда і новообраного президента ЗСА Джиммі Картера з вимогою, щоб вони заявили становище до боротьби за національно-державну незалежність поневоєних Москвою народів.

Учасники вшанували окремою церемонією пам'яті сл. п. Степана Бандери, Провідника ОУН, і взяли участь в урочистій Панахиді і Службі Божій, яку відправили за переслідування Церкви в Україні о. Ярема Гаврилюк, о. Ратушинський і литовський священик.

На Конференцію наїшло понад 100 привітів з різних країн світу, які були відчитані на пленарних сесіях Конференції секретаря Президії. В рамках Конференції відбулася також успішна пресова конференція з участю біля 50 кореспондентів англійської, американської, німецької, італійської, французької та інших преси, як також українських журналістів. Багато кореспондентів були присутніми на залі нарад Конференції і завдяки їм англійська преса

успішно звітувала про перебіг нарад, квіце, пресою конференція, концерт тощо, цитуючи навіть лещо з промов визначених політичних діячів, виголошених ними в різному часі і на різних сесіях.

В кінцевій стадії Конференції прийняла ряд постанов і резолюцій в обороні державної незалежності і людських прав, у справі Югославії, вже згадуваної доктрини Сонненфелда, в обороні Українських Церков та інших.

Установили Конференції АБН в обороні державної незалежності і людських прав для усіх поневоєних Москвою народів між іншим говориться, що АБН обстоє право для всіх народів на державну незалежність, рівні права розвитку для всіх людей, соціальну справедливість, свободу творчості, релігії, вільноу, мови і об'єднання. АБН вважає, що здійснення права на державну незалежність є передумовою здійснення людських прав, бо ці права можуть бути додержані і респектовані тільки у власній державі, а не в імперії, яка поневоляє інші народи. Конференція засудила також Гельсінкську Декларацію, яка відкриває дорогу для російської імперіалістичної експансивної політики і "забезпечує за Москвою право панування в Європі і поза нею".

Покликаючись на Богом дані природні права кожної нації на державну незалежність, на невідчужиме право кожної людини вивести свій творчий дух у свободу, на Декларацію ООН з 1960 р. (ше раз підтверджено в 1970 р.) стосовно деколонізації цілого світу, на Хартію ООН і на універсальну Декларацію про людські права, беручи під увагу Декларацію Конгресу ЗСА і закон про поневоєні нації з 1959 р., який забезпечує підтримку ЗСА всім поневоєним народам і сателітним країнам в боротьбі за їхню незалежність, Конференція ствердила, що АБН ніколи не прийме і не визнає Гельсінкського Договору та повністю його засуджує. Конференція закликає також усі народи — поневоєні і вільні — активно боротись всіма доступними засобами проти Москви, бо розвал союської-російської тюрми народів лежить в інтересі всіх народів.

У справі оборони переслідуваних Церков Конференція АБН гостро засуджує і протестує проти варварського переслідування релігії і Церков російськими воюючими безбожниками та комуністичними деспотами в різних поневоєних країнах, зокрема в Україні, Латвії, Литві, Естонії, Білорусі, Східній Німеччині, Болгарії, Чехії, Словаччині, Хорватії, Туркестані і Кавказьких країнах та закликає Ватикан та Світову Радю Церков припинити співпрацю з безбожницькими імперіалістичними режимами і розвинути екуменізм з католічними підпільними Церквами, а не з вислужливим Церквою Пімена. Конференція АБН висловила свою повну підтримку заміганням УКЦеркви для встановлення патріархату і переслала вислови глибокої пошани та

Улас Самчук

ІНКИ, АВКИ І БАНДИТИ З САН АВГУСТІНО

"Я почала свою подорож в Колумбії з міста Богота. Тоді поїхала автобусом долиною ріки Магдалена поміж двома ландшафтами Анд. Дорога була дуже небезпечною, понад провалили: приходилось переїжджати річки в брід, стрибати по вибохв я калюжах, і кінчалась вона в селі Сан Августіно, де нам ще й погрозували бандитами. Там оглядали ще недоліжені кам'яні фігури з-перед двох тисяч літ.

Описав їхали автобусом дванадцять годин через середній ландшафт Анд, де майже не було людських осель. Дорога була дуже мальовнича, але знову так небезпечно, бо безперервні дощі спричинили обвали землі.

В Папані — мальовничому містечку, оглядали місцевий ярмарок з озброєною військовою ескортою. Побували також в дуже поганому злочинському місті Калі, а звідти переїхали до Кіто в Еквадорі. Еквадор привітний. Оглядали мальовничий ярмарок тварин в Отавалі. Тут вже не було чого боятись. Люди гарні і здорові.

Летіли маленьким літачком поміж вершинами гір до присілки Кока, ("Кока-Кола") над Ріо Напо. Ця річка належить до басейну ріки Амазонки, має ту саму флору і фауну, що й весь басейн.

Жили на баржі, а роз'їжджали індійським човном, видобутим з одної колоди. Один з наших провідників був з племені Авки, які ще є довкола кам'яної доби і донедавна бивали всіх, хто заходив на їхню територію. Правий берег Ріо Напо ще досі уважав територією Авки, хоча це плем'я відійшло від берегів яких десять років тому.

Я вилася збирати "дмухаку" Авки — їх збрив з отруєними стрілами, вложеними до шків, в яку треба дмухати. Ми відвідали сім'ю індіанців Кічуа на лівому березі ріки, як також гасіли одного колярного лісника, шукача золота і пригоди. Загостили також до однієї мисі свангельських місіонерів, які поширюють серед місцевих племен Біблію... В малих допливах ріки чигали на нас різні небезпеки.

привіту Ісповідникові Віри і Мученикові за Христову Церкву і свою націю, Патріархові Йосифові Сліпому.

З огляду на те, що у сьогоднішньому світі продовжують глибокі антиколоніальні процеси, і що союської-російської імперіалістичної невідірваної ідеї запанувати над широким світом, Конференція АБН треба вважати успішною під кожним оглядом, бо вона, як зрештою усі попередні конференції, є важливим форумом вислову думки антиколоніальних сил світу, які вважають, що єдиною альтернативою омнянню атомної війни у світі і встановлення миру є розвал союської тюрми народів шляхом національних революцій і побудова на її руїнах самостійних держав поневоєних Москвою народів. Конференція АБН досягнула своєї цілі.

В. Л-ць

В. Несторович

ПРО ЛЮДИНУ РОЗУМНУ І СПРАВЕДЛИВУ

В новішому числі емігрантського польського журналу (жовтень 1976 р.) серед текстів продовженого "Денника писано найбільше Густава Герлінга-Грунзінського знаходимо такий сенсаційний уступ:

"Не можна тут утриматись від сумного порівняння. Оповіді мені Єжи Гедеру (редактор "Культири", — В. Н.), після повороту з похорону Юліюша Мрошевського в Лондоні, що найважливішого емігрантського публіциста проводило до гробу шість осіб (враховуючи родичів). А тепер переїзди емігрантських газет і радіостанцій звертаються до "Культири" з проханням, щоб хто-хтось написав для них про Мрошевського, бо у власному колі не можуть знайти смілка, готового пошанувати посмертну постать, контроверсійну й провинну в найвищому злочині, відданню Львову й Вілні". Польські праворівні політичні емігранти, які бавляться творенням легальних урядів і видаванням закликів до народу в неволі, призвичаїлись давати красні вказівки на тему вільності, незалежності, незгоди і відваги. Хочеться повторити славетну думку Гоголя про дзеркало з "Ревізора". (Автор має на думку народну приказку "Не нарікай на дзеркало, якщо в тебе піка крива", — що надруковано в "Ревізорі" перед першою дією. — В. Н.).

Ю. Мрошевського небагато українців знають з його писань на сторінках "Культири", тим то Покійний не встиг стати таким популярним симпатиком України і українців, як став Лободоский своїм палючо-гострим пером і плідністю в політичній публіцистичній (не гадуємо літературній творчості), що нею заповнена польська преса від лондонських "Вільності" до шоденних "Трибуна" Мрошевський (або за псевдом "Лондончик") упродовж 26 років був політичним публіцистом, відданим "Культирі" без рести. — як висловлюється П редактор в некролозі, поміщеному на передовій сторінці в ч. 7/8 ч. р. Був він досконалим політичним емігрантом, що зростає зі своєю шомісячною трибуною не до розриву.

Народжений 3-го лютого 1906 р. в Кракові, він виявив свою незвичайну талановитість публіцистичку з доглибленим розумінням політичної ситуації Польщі і світу від Другої світової війни. Свої погляди він "Довів ми до парадоксальної ситуації, — пише далі Мрошевський, — Погляди емігрантів еволюціонують і міняються, встановлюють і стабілізують, порівнюючи це з нашими досвідом, викликає лише гірку задріст. Тож то одна така подорож, про яку розповіла нам Ліда Палій з її вражливими підтримками — це вже книга. Залишається тільки за нотувати її на папері і видати друком.

Зачуваємо, що Ліда Палій має благородний намір повторити свої відчуття на цьому і в інших місцях нашого світо-поширення. Шаста Боже! І радимо нашій запальній громадці якнайбільше з цього скористати. (Закінчення на стор. 4-й)

Бібліотеки різних мов світу завадлені томами таких книг і порівнюючи це з нашими досвідом, викликає лише гірку задріст. Тож то одна така подорож, про яку розповіла нам Ліда Палій з її вражливими підтримками — це вже книга. Залишається тільки за нотувати її на папері і видати друком.

Але, «обіс похороні» — це мусіло бути результатом змови. Погляди емігрантів еволюціонують і міняються, встановлюють і стабілізують, порівнюючи це з нашими досвідом, викликає лише гірку задріст. Тож то одна така подорож, про яку розповіла нам Ліда Палій з її вражливими підтримками — це вже книга. Залишається тільки за нотувати її на папері і видати друком.

національний рух в роках 1917 і 1918." Це слова, з якими звертався Симон Петлюра до своїх сучасників. Але мені здається, що вони актуальні, вони неможливо сьогодні скеровані і до нас, які повинні йти його дорогими шляхами і продовжувати ним розпочате діло.

Після нашої поразки в 1920/21 роках вважалося, що український народ програв визвольні змагання через брак "державницької традиції", через занапад (протягом 18 і 19 століть) національнополітичного ідеалу та брак виразної думки про потребу власної державності. А з цим згоден і відомо належне тим мислителям і публіцистам, які в 20-х і 30-х роках теоретично обстоювали вимогу української державності. Та чи могли б вони виконати своє завдання, якщо б перед тим не було довільної чи трітлінної збройної боротьби за свою державність, якщо б не існувала ця українська державність у формі Української Народної Республіки на чолі з Симоном Петлюрою і якщо б вже не було покладено підвалини до наших державницьких традицій? Ті підвалини поклав Симон Петлюра, але не лише своїми промовами як публіцистичними писаннями при редакційних столах. Він творив ті державницькі традиції, ризикуючи власним життям, коли ще в 1917 році був командантом створеного ним Слобідського Коша, що боронив Україну від першої московсько-большевицької навали, коли в січні 1918 року з руйнівними в руках ішов в перших лавах українських воєнк на штурм київського арсеналу, де засіли большевицькі диверсанти; коли в роках 1919/20, як Головного Отамана Армії Української Народної Республіки об'єднав передові позиції нашого фронту і коли за його наказами воєнки українського війська боролись з ворогами отой української державності, проливали кров і йшли на смерть. Він творив "державницьку традицію" збройним чином, рисно зрощуючи її кров'ю українського воєнства, а кінці, в 1926 році, і своєю власною кров'ю. І коли він промовляв чи видавав писані накази, або пізніше, на еміграції, писав публіцистичні статті, закликаючи до дальшої боротьби за суверенну і незалежну Україну, то за його словами стояв завжди чин крові — крові власної, і крові нашого героїчного воєнства. Тому має ми моральне право на військово-політичний наради в Староконстантинові 26-го листопада 1919 року, в момент катастрофічної ситуації на фронті, сказати такі слова:

(Закінчення на стор. 4-й)

Микола Лівіцький

СИМОН ПЕТЛЮРА БОРЕЦЬ ЗА СУВЕРЕННУ ДЕРЖАВНІСТЬ

(1)

Життя Симона Петлюри можна поділити на два великі періоди: до і після революції 1917 року. Другий період — від революції 1917 року до трагічної смерті, себто від 38-ми до 47-ми років його життя — порівнюємо недовгий, лише 9 літ. Але в той час — в огні і бурі революції, в час ставання пробудженої до чинів і боротьби української нації — місяці рівнялись рокам.

До революції 1917 року Симон Петлюра, хоч провідний член Революційної Української Партії й видатний діяч в різних ділянках нашого національного тодішнього життя, — не був відомий загальному українцю. Я не можу уникнути зачитування прощальних слів про Петлюру, що були сказані за яких два роки до революції 1917 року прихильно до української справи наставленим росіянином, академіком Коршем, а саме: "Українці самі не знають, кого вони мають серед себе. Вони гадають, що Петлюра — видатний редактор, патріот, громадський діяч тощо. Це все правда, але не ціла правда. Петлюра — безмірно вищий за те, що про нього думають. Він з пороги вождів, людина з того тіста, що колись у старовину закладали династія, а в наш демократичний час стають національними героями. Живе він при несприятливих умовах, не може виявити себе. Та хто знає, чи не зміниться все навкруги нас? А коли зміниться, буде він вождем українського народу. Така його доля..."

Ясна річ, що це за перший період свого життя Симон Петлюра виплекав і вигадував свої переконання, свій світогляд і свою фантастичну віру в спасенність для українського народу таких саме, а не інших шляхів, — отже виплекав і вигадував в своєму серці і в своєму розумі все те, чим керувався у своїх чинах другої частини життя.

Симон Петлюра — Голова нашої держави і творець та

Олена Галяш

Пам'яті о. протопресвітера Омеляна Мицика

У середу, 3-го листопада ц. р. по тяжкій і довгій недугі спочив у Господі ревний служитель у Христовому винограднику, служитель Української Православної Церкви і заслужений суспільно-громадський, політичний і Союзний діяч, бл. пам'яті о. протопресвітер Омелян Мицик.

Славної пам'яті о. Омелян Мицик, син Івана і Параскевії Заревич, народився 1-го лютого 1907 року в Синевідському селі біля Стрия. Народу освіту одержав у Стрию.

Славні пам'яті о. Омелян Мицик, син Івана і Параскевії Заревич, народився 1-го лютого 1907 року в Синевідському селі біля Стрия. Народу освіту одержав у Стрию.

Бл. п. о. прот. О. Мицик

1931 року переїжджає з дружиною до Клівленду в Америку. Тут зустрічається з покійним Митрополитом УПЦеркви Іоанном, і за його порадою їде до резиденції Митрополита у Філадельфії, де під його рукою переходить теологічні студії. Закінчивши вступні студії, вже в травні 1932 року в Катедрі св. Володимира у Філадельфії його поставлено в сан диякона, а в листопаді 1932 ро-

ку рукоположено Митрополитом Іоанном в сан священника Української Православної Церкви.

Перша парафія молодого священника була в Емброджі, в церкві св. Володимира, а що в цей час ЗСА переживала депресію, то новий парох тут зустрівся з фінансовими клопотами. Повний енергії й запалу до праці, він тим не зневірився, навпаки, в короткому часі виказує поважні адміністративні здібності, що зацікавило й інші церковні громади. На прохання парафіяльної церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Честері, Па. в 1934 р. о. Омелян обіймає Честерську парафію, в якій служить до 1946 року.

Першим і найважливішим завданням молодого священника на новій парафії було збудування нової церкви. Богослуження в цей час служило в провізоричній каплиці, яку відступив парафія УНДім. Наполеглива праця молодого священника увінчалась величезним успіхом, — закуплено розлогої площі під наглядом пароха та за виготовленим ним планом збудовано простору нову церкву, яку освячено в 1941 році.

У цей сам час парафія св. Володимира в Чикаго переживала фінансову кризу через повільне заборгування на закупівлю нової церкви. Знаючи адміністративні здібності молодого священника о. Омеляна, Митрополит Іоанн у 1946 році призначає його парохом згаданої парафії. На новій парафії о. Омелян виказує свої здібності не лише як священник, але і як здібний адміністратор. В короткому часі сплачено заборгування і парафія розбудована до тієї міри, що стала осідком Владики Геннадія, як катедральний храм.

В Чикаго о. Омелян Мицик поза працю в Христовому винограднику акцентує і в суспільно-громадському житті Чикагської метрополії. Він віддає парафіяльну школу до диспозиції Комітету, який займається висилкою пакунків потребуючим українцям у перехідних таборах Німеччини й Австрії. Коли почали приїжджати до Чикаго перші нові емігранти під кінець сорокових років, то багато з них знайшли тимчасовий дах над головою якраз в згаданій школі.

На прохання Честерської православної громади 1957 року о. Омелян знову повертається до Честеру, де виконує обов'язки настоятеля храму до березня 1975 року. Тут знову о. Омелян посвятив себе своїй парафії і загальній українській справі. В першу чергу організує недільну школу для вивчення катехизму, Школу Українознавства, організує парафіяльну радіопередачу, започатковує парафіяльний бюлетень, якого був редактором до березня 1975 року. У цей сам час за його проектом відновлюється нутро церкви і будова нового іконостасу. Щоб забезпечити майбутність парафії, а головне місце для побудови нової церкви, за його починком закуплено 30 акрів землі в околиці Честеру на майбутній осідок парафії.

В березні 1975 року на прохання Консисторії о. Мицик обіймає парафію Успіння Пречистої Діви Марії в Мекіраке, Па. де виконує обов'язки настоятеля до липня 1976 року, коли через тяжку недугу був змушений перейти на відпочинок.

Поза відданню працею для парафії, св. п. о. Омелян займав ряд різних постів у провіді УПЦеркви. Був 7 років канцлером при Митрополитові Іоанні; протягом 28 років був чл. Консисторії, виконуючи різні місії; очо-

лював Головну Школу Рад, був членом Контрольної комісії, де довгі роки був заступником голови, був деканом Чикагського і Філадельфійського деканату, як і заступником декана.

Як колишній активний член ОУН і ОДВУ, св. п. о. Омелян не жалів часу ні труду для громадської й політичної праці.

Отець Мицик був членом УНСоюзу на протязі 41 року. За його ініціативою в Чикаго 1949 року зорганізовано новий Відділ УНС-То св. Володимира, який сьогодні ще нараховує майже 400 членів. Як Союзовець, о. Омелян був учасником 10-ти Конвенцій УНСоюзу, під час яких належав до різних конвенційних комісій, або очолював їх. Отець Омелян Мицик був довголітнім головою 388 Відділу УНС „Запорозька Січ“ в Честері, а також довгі роки був членом Окружного Комітету Філадельфійської Окружності, в 1974 р. виконуючи обов'язки голови згаданого Окружності.

Тяжку складну операцію о. Омелян пройшов 23-го лютого ц. р. в шпиталі св. Йосифа біля Чикаго і від того часу не міг прийти до повного здоров'я, тому в липні ц. р. як вже було згадано, перейшов на відпочинок, купивши власний дім в Широн, Па., де його єдиний син Омелян, молодший, є парохом УПЦеркви св. Іоана Хрестителя.

Третьою похоронною відправою бл. п. о. протопресвітера Омеляна Мицика відбулася у п'ятницю 5-го листопада в церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Честері; їх очолював декан Філадельфійського деканату о. митрат Степан Біляк, а сослужителями були о. протопресвітер Андрій Бек, декан Пітсбургського деканату, о. митрат Михайло Ярош, о. протодіакон Михайло Борисенко, о. Йосиф Копчик і о. П. Гринишин. Хором диригував як диригент інж. Сергій Шевченко. Прощальні промови над тілом виголосили в церкві англійською мовою настоятель о. Йосиф Копчик, а українською — декан Філадельфійського деканату о. протопресвітер Степан Біляк.

У суботу рано тіло покійного о. Омеляна Мицика перевезено до Українського Пантеону в Баян Врук, де заупокійну Вожегоственну Літургію в Церкві — Пам'ятнику св. Андрія Первозваного відслужив Владика Архископ Марко в сослуженні голови Консисторії протопресвітера Артема Селіпін, протопресвітерів о. Андрія Бека і о. Теодора Форестія, митрофорного протоієрея Богдана Желіхівського, протоієрей: о. Михайла Шпаценка, о. Василя Давидова, о. Петра Мелеха і о. Михайла Пекляка. Церковним хором диригував о. протоієрей Йосиф Крета. Прощальну промову над домо-

вальною промову над домо-виною в церкві виголосив Владика Митрополит Мстислав. Над гробом прощальну промову від УПЦеркви виголосив голова Консисторії протопресвітер о. Артем Селіпін.

Під час поминак, які відбулися в церковній залі і якими проводив протопресвітер А. Селіпін, промовляли і згадували покійного о. Омеляна Мицика, як ревного пастиря в Христовому винограднику і заслуженого громадського діяча, Владику Митрополита Мстислава, Владику Архископа Марко. В імені українських установ і Українського Народного Союзу промовляв головний передсідник, який висловив співчуття дружині пані-мат-

ці Марії, синів о. Мициков, молодшому, його дружині і внукам.

В імені родини щиро подяку висловив всім учасникам похорону, син покійного о. Омеляна Мицика, о. Омелян Мицик, молодший.

В глибокому смутку залишив покійний о. протопресвітер Омелян Мицик, горем опечалену дружину Марію, сина о. Омеляна, невістку Сантию, трьох внуків — Андрія, Дем'яна і Григорія, брата в Україні Богдана Мицика і сестру в Польщі Марію Шливу. Залишив покійний о. Омелян велику родину УНСоюзу. Хай пам'ять про нього, як справжнього носія християнських і союзних ідей, назавжди лишиться між нами.

В невимовно тяжкій горі повідомляю Українське Громадянство про передчасну і так несподівану смерть

мого Найдорожчого МУЖА
**св. п. проф. д-ра мед.
ВАСИЛЯ ПЛЮЩА**

Смерть наступила 16-го листопада 1976 р. о год. 10:30 веч. в університетській клініці м. Мюнхену (Німеччина), після короткої і тяжкої недуги.

ПОХОРОН відбудеться на Українському Цвинтарі в Баян Врук, Н. Дж. 23-го листопада 1976 р. о год. 10-й ранку із церкви св. Андрія.

Дружина НАДІЯ з Родиною

Замість квітів на могилу

св. п. НАДІЯ з ПЕТРИКІВ-ОНИШКЕВИЧ

на фонд „Церква в Потребі“ зложили:

дол. 40.00 — Антоніна Задюк;

дол. 30.00 — Марія і д-р Зенон Храпальні;

по 25.00 дол. — Олія Гнатинак, Оксана і Орест Клофаси, Ірина і Андрій Сольчаньки, Рома і Мирослав Туринські, Євгенія Храпальні, Леся і Орест Шурі;

по 20.00 дол. — Марія Залеска, Марія і Микола Петринишин;

по 10.00 дол. — Марія і Володимир Варгари, д-р Марія і інж. Роман Корнісис, Євстахія і інж. Атанас Милнич, Ярослав і Митро Левицькі, Марія і д-р Василь Палідорні, інж. Микола Яримович;

по 5.00 дол. — Маркіян Клофас, Анна Корнісис, Надя Литвиненко.

Разом: \$35.00 доларів

Жертводавцям щиро подяка.

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

св. п. д-ра Осепа (Юзка) МАКАРУХИ

буде відправлена

Служба Божа

дня 25 ЛИСТОПАДА 1976 р. о год. 6:30 ранку

в церкві СВ. ІОРА в НЬО ЙОРКУ, Н. Н.

ПРИЯТЕЛІ з ПОЗНАНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В СІМНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. МИКОЛИ ШУСТА

ний відішов у Вічність 25-го листопада 1959 року

відправиться

Заупокійна Служба Божа

в четвер, 25 листопада 1976 р.

о год. 8:30 ранку

в церкві СВ. ІОРА в НЬО ЙОРКУ, Н. Н.

Про молитви просить —

син ВАСИЛЬ ШУСТ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УРДП І ГОЛОВНА

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ РЕВОЛЮЦІЙНО-

ДЕМОКРАТИЧНИХ ПЕРЕКОНАНЬ

з глибоким жалем сповіщає Приятелів, Однодумців

і Громадянство, що 19-го листопада 1976 року,

передчасно помер в Університетському Госпіталі

в Нью Йорку від тяжкої недуги

св. п.

МИКОЛА О. ДЗЯБЕНКО

Покійний народився на Подільщині в серпні 1924 року. Був довголітнім членом Об'єднання УРДП та належав до його ЦК.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 23-го листопада 1976 р. на Православному Цвинтарі св. Андрія в Баян Врук, Н. Дж., після молебня в катедрі св. Володимира в Нью Йорку в год. 10-й ранку, звідки на Баян Врук відіде автобус.

Висловлюємо глибоке співчуття Матері покійного п. Павлині, сестрі Любові Шевченко з чоловіком Олексієм і дітьми.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Виконуючи волю покійного, замість квітів на могилу, складаємо пожертву у Фонд Православної Семінарії при Консисторії в Баян Врук 60.00 дол.

Мір права ІВАН КАРВАН

Почесний член ЯРОКЗА і співробітник Збірника Ярославини, нар. 8 вересня 1893 р. в Курілівці біля Л'явська, помер 15-го жовтня 1976 р. у Філадельфії, і похований з Митрополитом собору на цвинтарі у Факс Чейв у середу, 20-го жовтня 1976 р.

Випускний в 1915 р. на Смір, після революції І. Карван дістався до Києва і як учень 8 кл. П. Пили. Кирило-Методієвського Братства вступив до Студентського Куреня та взяв участь у бою під Крутами 29-го січня 1918 р. В 1919-20 рр. був службовцем Міністерства Преси і Інформації в Кам'янці Подільському і в Тарнополі, а по закінченні студій в Польщі — у адвокатську канцелярію в Сніжині і в Переворську — у його рідній Ярославині.

В 40-й день від смерті цього авторитетного і вірного громадянина західного пограниччя, клонимо в жалобі голови та просимо земляків про молитви.

РЕГІОНАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ

ЯРОСЛАВЩИНА та ОКРАЇНИ ЗАСЯННЯ

ГОЛОВНА РАДА КОША СТАРШИХ

ВИХОВНИКІВ ОДУМ в США

діляється сумною звісткою із своєї Членими та Українським Громадянством,

що 19-го листопада 1976 р. в Нью Йорку, після довгої недуги, відішов на Вічний Спочинок

бл. п.

МИКОЛА ОНИШКОВИЧ

ДЗЯБЕНКО

старший Виховник-Доради ОДУМ.

ПОХОРОН у вівторок, дня 23-го листопада 1976 р. на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Баян Врук, Н. Дж.

Родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ГОЛОВНА РАДА КОША СТАРШИХ

ВИХОВНИКІВ ОДУМ в США

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, БРАТА,

ШВАГРА, ВУПКА та Доброго ДРУГА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ПИЧА

будуть відправлені наступної

Служби Божі

в Церкві СВ. ІОРА при 7-й вул. в НЬО ЙОРКУ,

в дні 27-го ЛИСТОПАДА 1976 р. о год. 7:20

ранку,

в Монастирі СВ. ПОСАФАТА в ГЛЕН КОВ,

Лонг Айленд, в дні 28 ЛИСТОПАДА 1976 р.

о год. 9:30 ранку,

в Церкві СВ. МИКОЛАЯ при Poplar & 24th St.

у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па., о год. 8-й ранку.

Знайомих просимо згадати покійного у своїх молитвах.

ДРУЖИНА, СИН

і РОДИНА в Америці і Україні

ПОДЯКА

Рідня покійної

МАРІЇ МИКУЛИНЕЦЬ

висловлює щиро сердечну подяку всім особам,

які склали пожертви на Служби Божі та при-

слали квіти. Дякуємо також за численні висло-

ви співчуття, письмові та телефонічні і відвідини

нас у часі нашого горі.

Хай Всевишній винагородить Вам усім за Ваше

щире й добре серце.

ФЕДІР МИКУЛИНЕЦЬ

СТЕФАН МИКУЛИНЕЦЬ з дружиною

ІОСИФ ПЕГАРО з дружиною

АННА МАРІЯ МИКУЛИНЕЦЬ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ввічливо запрошує Вас прибути на

ВИСТАВУ КАРТИН

мистця

Василя Панзакі,

члена ОМУА

що відбудеться у приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

2 Схід 79 вулиця в Нью Йорку

Відкриття у НЕДІЛЮ, 21 ЛИСТОПАДА 1976 Р.

в годині 1-й по полудні

Вистава триватиме до 5-го грудня 1976 р.,

кожного дня, окрім понеділків

від год. 1-ої до 7-ої вечора.

В-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

на виступах

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ В НЬО ЙОРКУ

Квитки вступу і столики замовляти:

ARKA N.Y. Tel.: (212) GR 3-3550

EKO, N.Y. Tel.: (212) AL 4-0888

Окремих запрошень не висилається.

Грас оркестра Богдана Гіриняка

Співає — Ігор Раковський

Зголошення Дебютанток приймас

до 10-го січня 1977 року

MRS. J. WANNAN HANKEWYCH

95 Beverly Road, Yonkers, N.Y. 10710

Tel.: (914) GR 6-9227

ІЛІ ЗАГІН „ЧЕРВОНА КАЛИНА“

„ВБИВАЮТЬ МОГО”...

(Закінчення зі стор. 1-01)

вали про людські жорстокості Сталіна. Де ж він — цей пам'ятник?...

Мій син заповідав рівно стільки ж злочинів, скільки їх заповідав я, коли мене кинули до берівського табору на цілих десять років. Це мені вклонилися делегати ХХ і ХХІІ з'їзді, благаяючи від імені Комуністичної партії не пам'ятати зла. Скорботно виглядав молодий полковник, який видавав мені документи про повну і безумовну реабілітацію. Гірше й урочисто звучали його слова: „Ваша вину приносить Вам вибачення”...

Що ж це було? Пошто було? Щоб по якомуньбудь десятиріччю років мого терпіння стежкою тюремна сторожа поведла мого смертельно хворого сина? Сина, який виріс без матері — вона, мати, була відірвана від нього злочинною волею озброєних чиновників, які не звикли нікому давати звіту за його дії. І строк у мого сина той самий, що й у мене — 10 років!...

У нього немає ніякої провини перед народом — як не було її у мене. Хіба це провини, коли недосвідчений у житті юнак вірить в ухвалені партійних з'їздів, які засуджують сталінізм? Хіба це кримінальний злочин, коли Конституцію розуміють дослівно, а не алегорично, як звикли її розуміти в деяких державних установах? Мовляв, написане тебе не стосується — це скопійоване лише на те, щоб ікона гарно виглядала.

Але Конституція існує не заради того, щоб замінити нам ікону, а задля того, щоб згідно з нею жити. І вірити кожному її слову. В іншому випадку вона перетворюється на пастику для довірливих юнаків. Чи моральне це?...

Скоро ми, Леониде Іллічу, підемо з цієї землі — лишатися на ній наші сини й унуки. Разом з нами відійде покоління, яке Сталін привчив читати одне, а розуміти інше. Нашим синам уже не в тямку: як можна оголошувати кримінальним злочинком дитячі розмови про вихід України з СРСР? Навіть не агітація — яка там агітація? — а просто балаканина при столі вчорашніх школярів на цю делікатну тему тягне за собою 10, а то й 15 років позбавлення волі.

За цим же принципом була підписана і Гельсінкська угода: читай одне, а розумій інше. Але ми то до цього привикли (Сталін знищив десятки мільйонів, щоб навчити нас цієї страшної грамоти!), а світ людський усе ще живе за старою примовкою: написане пером не вирубаєш і сокирою. Навіть як ця сокира облітає кров'ю...

Для чого я пишу цього листа? От для чого, Леониде Іллічу. Ви не бездітні — отже, не позбавлені батьківських почуттів. Вам має бути ясно, яке почуття у мене до людей, що вбивають мого важко хворого сина. Те, що я про таке намагаюся говорити по-людськи, уже саме з себе достатнє свідчення моєї пошани до Совєтської влади. На що ж ці люди розраховують — не вб'ють мене, а мене знову знайдуться сили сказати: „Гаразд, прощаю”? А цей же час прийде — дуже скоро прийде! І знову до мене прийду з вибаченнями на колінах. Ні, більше не пробачу! Навіть на тому світі не пробачу. Інакше я втрачу право називатися матір'ю.

Леониде Іллічу, як навіть вважати, що мій син дійсно винен, то й тоді його належало б звільнити до суду. Повторюю: навіть якщо він був винен. Чому? Тому, що в народі говорять: борг треба повернути. Тому, що держава визнає і підтвердила документально: вона позбавила мене десяти років життя в наслідок не моєї, а своїх власних злочинів.

Десять років можна компенсувати не чим іншим, а відповідно десятима роками. Тому я вимагаю: негайно звільнити мого сина, — його строк геть давно відбувся за нього, його мати — в'язень берівських концтаборів Оксана Іллічна Мешко. Тоді, коли мені видавали документ про повну реабілітацію, у держави не було чим розрахуватися зі мною за заповнене зло. Сьогодні є чим: зарахуйте відбуті мною таборівні й тюремні строк мого сина Олександра Федоровича Сергієнкова, в'язня Владівської тюрми. І хоч він по суті не потребує цього, бо на ньому взагалі немає жадної провини, слізливо благаю Вас: ЗАРАХУЙТЕ! Інакше мій син помре. І тоді я, мати, не зможу померти спокійно: це ж я його вбила своєю зверхністю до Вас, Леониде Іллічу! Вірила, усе ще вірила. І от бачите: знову пишу — отже, далі вірю... А, можливо, ця моя віра і є нашою головною провинною? Нашою — це моє і Вашою, Леониде Іллічу, бо ми з Вами — люди одного покіття. Ми творили суспільство, виходячи з власних фантазій. І на що ж перетворилися наші фантазії?...

Однак, я не сумніваюся: ухвала ХХ з'їзду рано чи пізно буде виконана — у Москві, нарешті, з'явиться великий пам'ятник жертвам державної сваволі. Невже Вам, Леониде Іллічу, байдуже, які слова будуть викарбувані на граніті цього пам'ятника?...

29. 9. 76
Оксана Мешко

Пам'яті Теодора Пархіна

У четвер, 22 липня ц. р. багаторічне українська громада нашого міста відправила на вічний спочинок бл. п. Теодора Пархіна, знаменитого на терені Монтреальського підприємства та провідного члена церковних і світських організацій. Покійний, що несподівано помер у дні 19 липня, залишив у смутку дружину Броніславу з роду Станіславів, синів — адвоката Ярослава і Миколу, доньку Маріанну, зам. Бринявську, синаву і зятя та четверо внуків.

Бл. п. Т. Пархін народився 11 жовтня 1903 р. в селі Балинцях на Збаражчині, а до Канади приїхав п'ятирічним хлопчиком. Його батьки, оселившись в Монреалі, беруть участь у церковному житті укр.-католик. церковної громади на Ібервілі, де малий Теодор, за часів парохів д-ра Редкевича належить до вітторної дружини. Закінчивши шкільне навчання та опанувавши в слові і письмі французьку мову, він стос з часом посередником із франкомовним світом та співробітником українсько-кандидатського товариства Клубу, який відіграв важливу роль при місцевих і провінційних виборах, а у 1933 році, його особу висувають як кандидата на радного до управи міста Монреалю. Якійсь час він виконує функцію приватного перекладача при суді. У 1939 р. одружується та переїздить до Оттави, де працює у поштово-юрид. у відділі цензури листів та документів. По поверненні до Монреалю, враз із своїм швагром Станіславом, закладає підприємство виробу частин до літаків, яке часом поширюється і під назвою „Вікторія Пресидиант ворк” продукує масово дитячі ровері. Останнім його фінансовим досягненням був ресторан-бар „Канада кафе”.

Пархіна бере активну участь у церковно-громадському житті. Спершу працює у зарпід церковного комітету на Ібервілі, а опісля при церкві Успіння Божої Матері на Роземонті, де через три роки був головою церковного комітету, членом зарпід та головою Будівельного комітету новобудованої в цьому році резиденції для священиків. У 1966 році з цілою родиною стає членом 434-го Відділу УНСоюзу в Монреалі.

Покійний доцільно знав значення і силу нашого зорганізованого громадського життя, бере участь у працях Комітету Українців Канади, стає його головою у 1948 р. а невдовзі смертю збирає бл. п. Теодора, який виконує функції заступника голови цієї нашої громадської надбудови.

Похоронні відправи, які відбулися при щирій вшануванні церкви Успіння Божої Матері, відслужило трьох священнослужителів: о. декан Іван Гаврилюк, о. Ва-

Ст. п. Теодор Пархін

силь Бринявський і о. Ярослав Гайманович. Під час поминак, яким провадив суддя Василь Данчичин, про життя і діяльність померлого говорили: парох о. декан Іван Гаврилюк, від церковного комітету голова Василь Гладкий, а від КУК, почесний голова Андрій Гукало. Від родини померлого попросив суддя В. Данчичин, склавши подяку усім учасникам похорону за їхню прихильність, молитви, вінки та грошові пожертви на церковні цілі. Місцевий Відділ КУК на своєму засіданні 17-го серпня вшанував пам'ять бл. п. Теодора Пархіна одностайно мовчанням.

Стефан Гарасимович

ПЛЕНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН

Нью Йорк. — В неділю, 28 листопада ц. р. о. год. 2:30 по полудні тут у великій залі Академії при 206 Захід 100-ї вулиці, відбулася Пленарна Конференція УВАН, на якій проф. Ю. Шевельов висловив доповідь на тему: „З історії звуків української мови (Г і Г')”.

ПРО ЛЮДИНУ РОЗУМНУ...

(Закінчення зі стор. 2-01)

до самостановлення, бо того вимагає польсько-російська рідна стану? — „Російський комплекс Польщі і бішар УЛБ”, — обстоює Мерошевський у „Культурі” (ч. 9 року 1974), створивши якийсь таке ж саме. Він полемізує головню з поляками, але теж і з росіянами-емігрантами. Глибоко аргументовані свої погляди представив він у масі статей, деякі з яких заповняли цілу книжку. Видання цієї книжки заповіло В-во „Культури”.

СИМОН ПЕТЛЮРА...

(Закінчення зі стор. 2-01)

„Чи ми своєю боротьбою здобули для України шонебуль? Так, наша боротьба в історії українського народу буде записана золотими буквами. Ми виступили на арену історії тоді, коли весь світ не знав, що таке Україна! Ніхто не хотів її визнати, як самостійну державу, ніхто не вважав нашого народу за окрему націю. Єдино боротьбою, упертою і безкомпромісовою, ми показали світові, що Україна є, що її наріж живі і борються за своє право, за свою свободу й державну незалежність... Принаймось без гордості і без зайвої скромності, що за час довільної боротьби ми створили українську націю, яка й надалі активно боротиметься за свої права, за право самостійно, ні від кого незалежно порядкувати на своїй землі”.

Хочу вказати на кілька найбільш значущих етапів з життя і чинності Симона Петлюри після революції 1917 року. Ці етапи засвідчують, що Петлюра був насамперед борцем за українську незалежну державність.

НОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Повідомляємо всіх зацікавлених проблемами Помісної Української Католицької Церкви, що у видавничій Братства св. Андрія Первозванного в Чикаго, появилася друком нові актуальні публікації:

- 1) Василь Качмар: Патрірх Носиф — Обновник Української Католицької Церкви, ст. 32 1.50 дол.
 - 2) Василь Маркус і Євген Івановіч: Берестейська Унія в сучасному наслітванні, ст. 44 2.00 дол.
 - 3) Василь Маркус: Конституція — Устан Помісної Української Католицької Церкви, ст. 40 1.00 дол.
- При більшш замовленнях даємо знижку: Замовлення прохасмо слати на адресу:

BRATSTVO SVYATONO ANDREYA

2247 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

Листопадові Роковини в Гантері

У суботу, 30-го жовтня ц. р. українська громада в Гантері відсвяткувала 58-мі Роковини Листопадового Чину. О год. 4-й по пол. в церкві св. Івана Хрестителя о. парох І. Мак відправив Службу Божу в наміренні українського народу з відповідною проповіддю, та па нахилу за поляглих борців за волю України.

По Богослуженні в мотелі „Ксеня” відбулися Святочні Сходини, які відкрив кол. учасник Визвольних Змагань Ст. Шур. Привітавши б. парохів і привхних, він коротко пригадав історію, цілі і значення Листопадового Чину та сумний спомин 32-ої річниці смерті великого князя нашої Церкви бл. п. митр. Андрія Шептицького, попросивши присутніх повстанням й хвилюючим мовчанкам вшанувати пам'ять всіх борців за волю України. Зокрема привітав бувшого старшину УСС-ів ред. М. Островерху, попросивши його до слова.

Прелатент, подавши коротко нарис і розв'язав, що спричинили Перший Листопад, передав, на підставі власних спогадів повстання формаций УСС-ів, які хоча з різних ідеологій та угруповань, але з одною ідеєю — Вільної України були першими, хоча в чужих уніформах, що створили ядро Української Національної Армії. Підкресливши особливу товаришність, великого духа, незвичайну дисципліну та запал серця УСС-ів, поштовхом до чого була Національна Революція 1917 р. в Україні, та перерахувавши всі неоліки-непідготованість, брак національної зрілості, набоїв, ліків, а найважливіше боротьба на два фронти — більшовицький і польський — встановив, що не дали сили. Хоча Листопадовий Змаг закінчився неспішним — дух його безсмертний і він триває донині, а грядучі покоління вчать на наших успіхах та похибках, щоб їх не повторити.

Учениця-пластунка І. Яринович відслідкувала „Український Лев” Симоненка, а п-і О. Кобзар відчитала вірш Л. Хрещатого „Перший Листопад”. Святочні Сходини закінчено пісню „Не пора”.

По сходинах предсідник С. Шур попросив привхних скласти пожертви на інвалідів та запросив на перекуску, яку підготували гостинні п-во Кобзарі та їхні пані. Зібрані склали 157 дол. на інвалідів, а за кавою і солодким, листопадними споминами та співом стрілецьких пісень спільно провели час до пізнього вечора.

А. Бук

РОЗШУК

ПРИЙМУ

самітню жінку

Безкоштовно, окрема кімната з уживанням кухні і лазні, у гарній частині Бронксу.

Тел. (212) 231-6770

Увага! СТУДЕНТИ

Чи хочете провести БЕЗПЛАТНО ДВА ПОВНІ ДНІ у горах Кетскіл на славній оселі Українського Народного Союзу

„СОЮЗІВКА”

або біля Чикаго, на оселі Української Кооперативної „Самодопомоги”

„РАВНД ЛЕЙК”

Якщо так, то Вам ТРЕБА:

- Бути у віці між 16 і 23 роками життя;
 - Забезпечитися в УНСоюзі в часі від липня до кінця грудня 1976 р. грамотною життєвого забезпечення на суму щонайменше 5,000 доларів;
 - Згорі заплатити однорічну вкладку.
- Дорогий Студенте! Не прогайуй доброї нагоди забезпечитися в УНСоюзі та ще й до того провести безплатно ДВА ПОВНІ ДНІ на оселі „Союзівка”, чи, як Тобі більш догідно, на оселі „Равнд Лейк”, біля Чикаго. Там матимеш добру нагоду зустріти десятки молодих товаришів і заключити з ними дружбу!

Український Народний Союз
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street Jersey City, 07303
Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

Український Католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.
(914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ПАНОВЕ:

Прошу вислати інформації про забезпечення:

Ім'я і прізвище

Адреса

Місто

Стейт

Зип код

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

день місяць рік

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ;

РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

- Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1854 р.” \$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТБИ” — мемуари 3.50
Авраам Шифрін: „У СОВЕТСЬКИХ КАТІВНИ”. Із свідчень політ'язня 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”, пересилаючи чек або поштовий переказ:

„СВОБОДА” BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

STAKKA Company
APARTMENT 3701
48 East 7th St.
Tel. GR 3-5550, New York, 10003

Микола Климичин:
В ПОХОДІ ДО ВОЛІ
(Спомини)
Ціна 15.00 дол.

Різне

ROMAN PARCEL
ВИСЛІКОВЕ БЮРО
324 E. 9th St. (між 1-2 Ave.)
Нью Йорк, Н.Я. 10003
GR 5-7430
Год. урядування: 8:30 - 5 п. п.
в неділю від 10-01 до пол.

Одержано воєнні панчохи і
panty hose, шкіряні куртки
і камізьки.

DELTO CO.

Roman Iwanovsky
136 First Avenue
(Bet. 8th and 9th Streets)
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 228-2266

ОФЕРТА КНИГАРНІ СУРМА, Ч. 2.

Артим Орел, СЛОВНИК ЧУЖОМОВНИХ СЛІВ, також чужомовні слова і фрази, уживані в українській мові без перекладу, 1089 сторін, 3 томи 8.00 дол.

Проф. Луцький: ПІДРУЧНИК АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 3.00 дол.

О. Барвінський, ОПОВІДАННЯ з Веселих історій Нововічна Доба, 29 Листопада 2.00 дол.

Вогдан Лепкий, СТРУНИ, Антологія Української Поезії від „Слова о полку Ігоревім” до Івана Франка 3.00 дол.

ІКАК, Миротворець, казка в додатку. Всі СІМ книжок за \$ 10.00. Наша переклада. Пишіть SURMA BOOK Ltd. E. 7th St., New York, N.Y. 10003. За медом по гуртовій ціні, кличте мене.
(201) 327-6072
М. Сурмач

Male and Female

ДОСВІДЧЕНІ ОПЕРАТОРИ
при Singer Mergow пишмаша, при близках та спортовому одязі. Стала праця.
1109 Grand Avenue
North Bergen, N.J.
Call (201) 867-5950

HELP WANTED MALE

Досвідчені до ручного РІЗБЛЕННЯ при виробничстві кресел. Стала праця.
ARTISTIC FRAME CO.
407 East 91st St., N.Y.C.
bet. First & York Ave.
(212) 289-2100

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІПРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere In New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вавуді Вруку і перенесенням тіл-них Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SNOWFLAKE

Fully Escorted One Week Group Tour

5 days LVIV * 2 days MOSCOW
\$755.00 Per Person Double Occupancy

January 15 - 22, 1977

via PAN AMERICAN AIRWAYS round trip direct flights

Price includes: 1st class hotels, all transfers, tips, baggage handling, 3 meals daily, sightseeing each city, Moscow theatre visit, Lviv gala dinner, our own tour escort throughout.

FINAL REGISTRATION DATE: NOVEMBER 30, 1976

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, New York 10003
(212) 254-8779 Established 1920

To: Kobasniuk Travel Inc., 157 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

I am enclosing a check/Money Order in amount of \$
(\$200.00 per person) as DEPOSIT for 1977 SNOWFLAKE TOUR.

Name

Address

State Zip Code Area Code & Phone No

☐ I am ☐ I am not a citizen of the United States

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темн

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МІХ. МІХ-ХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Микола Понеділок

Рятуйте мою

ДУШУ

ПОВІСТЬ

Обкладинка та Листопадці
ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО
Сторінок 503 Ціна 8.00 дол.

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 7661. Во рог наближається!

Ось і наближається галопуюча бригада... Якщо б тільки ця потвора була боєздатна...

Гм... Кулемети готові до бою... Цей 30 калібровий кулемет ще можна спрямувати в різні сторони... Пустельгий сухий клімат зберіг частини кулемета від заіржавлення... Щоб тільки можна було ним стріляти!!

THE DRY DESERT HAS KEPT THE PARTS FROM RUSTING... NOW IF IT WILL FIRE!